

IOANNIS

ATROCIANI ELEGIA DE
bello rustico, anno redempti orbis
M. D. XXV. in Ger-
mania exorto.

PRAETEREA.

*Eiusdem Ioannis Atrociani Epigrammata
aliquot selectiora.*

*Premissa etiam est Epistola ad bonas
litteras hortatoria.*

AD D. HENRICVM GLAREANVM
Poëtam laureatum.

Conueniunt raro doctrina & uita probata,
 In te conueniunt hæc duo magna simul.
 Eloquio polles Græco, eloquioq; Latino,
 Vtraq; confluit pectore lingua tuo.
 Manauit quicquid diuino ex ore Platonis,
 Quicquid Aristotelis docte poëta tenes.
 Historias ueterum abstrusas, rege s; uetustos
 Nosti, & qui gessit prælia prima ducem.
 Quicquid amor iusti, quicquid reuerentia legum
 Sanxit, fœcundo corde poëta tegis,
 Atq; salutiferi sanctissima dogmata Christi,
 Et quicquid uates concinuere sacri.
 Quis tecum certet? scimus quàm docta Matheſis
 Ingenium exornet docte poëta tuum.
 Nemo te melius uocum interualla peritus
 Iudicat, & curuæ dulcia plectra lyre.
 Iudice te chordis timide certabit Apollo,
 Mulcebit trepide magnus Apollo chelym.
 Non est qui te abaco, numeris quoq; uincere possit,
 Inuictus semper docte poëta manes.
 Tu nosti æthereum uates super omnia cursum,
 Natura est cœli cognita quippe tibi.

EPIGRAM.

Qui sint erroneæ, & quæ sint sydera fixa,
 Ostendis docta tu Glareane manu.
 Monstras stelligeri partes atq; ultima cœli,
 Et quis se uertit machina tota polos.
 Prudens Arcturi exortum, Arcturumq; cadentem
 Monstras, Arcturi tempora quæq; doces.
 Occasum ipse canis Maiæ, & nimbosus Orion
 Tempore quo surgat docte Poëta canis.
 Arctophylax qua sit cœli in regione locatus
 Discipuli edocti sunt Glareane tui.
 Discipuli Erigonen norunt, magnumq; Draconem,
 Atq; etiam chelas Scorpio sæue tuas.
 Hinc facile efficiunt sphaeras, mundiq; rotundas
 Componit formas ingeniosa schola.
 Quis tecum certet? quis sic depingeret orbem,
 Ut tua depinxit docte Poëta manus?
 Si quid Nilus habet, si quid Gangetica tellus,
 Atq; Arabum si quid terra beata tenet,
 Hoc monimenta docent totum uulgata per orbem,
 Scripsisti calamo quæ Glareane tuo.
 Et tua si patitur laudata modestia, dicam
 Quid clausum seruet pectoris arca mei:
 Magnus amor recti, uirtutum maximus ardor,
 Illustrat uitam docte Poëta tuam.
 Virtutes te certatim exornare uidentur,
 Vita tua est miris concelebranda modis.

Conueni

M A T A .

Conueniunt raro doctrina & uita probata,
In te conueniunt hæc duo magna simul.

I N I R R I S O R E M .

NIL non irrides, nil non stolidissime rides,
Irides quicquid mundus & astra tenent.
Auricomū irrides Phœbū, Lunæq; ruborē,
Rides tellurem, ueliferumq; mare.
Cum loquimur rides, rides peruerse tacentes,
Tu ueterum rides & monumenta noua.
Irides hyemem, uernantia tempora rides,
Irides flores, Sythoniasq; niues.
Irides pacem, rides tristissima bella,
Irides Martem, pacificosq; uiros.
Cantantem rides, flentem stu'tissime rides,
Noctes irrides, luciferumq; diem.
Mingentes rides pueros, puerosq; cacantes,
Dignus perfundi luride stercoribus.

A D C L A R I S S I M U M I V R E C O N
sultum, Doctorem Bonifacium Amorbacchium.

INduperatores quid sanctas condere leges
Perpulis? & mundo ferrea iura dare?
Nonne hominum prauis, doctor clarissime, mores?
Iustitiæq; malis orbita spreta uiris?

C 4 Recte igr